

hominibus firma

et talis prauitates

et res fructus

res sumus digni

se factis

noxe terra

noxe terra

omni caritate et dignitate meos

rebuere pariter **Et** firmiter **Et** **Et**

Amelioros iohannes quibus d. **Ipse**

Et **Et** omni die fideliter huius omni

scorum huius semper ueritatem

scorum et huius pariter simpliciter

uincunt **Et** **Et** omnipotens **Et** **Et**

inquit celestia adiuuata pariter

incedunt huius celestia in re tua

quod omnia omnia aduista inu

amur **Et** **Et** **Et** **Et** **Et**

restra **Et** **Et** **Et** **Et** **Et**

omni **Et** **Et** **Et** **Et** **Et**

in re tuos claudum in re tuum

synthoriam in re tuum in re tuum

in re tuum in re tuum in re tuum

CCM

17.

CASPARO HVBE-
RINO VERDENSI

EX ACAD. IVLIA
abeunti

ARGENTORATVM

Π Ο Μ Π Η

à

FAMILIARIBVS.

HELMAESTADII
Excudebat Iacobus Lucius,
ANNO

---

cl^o l^o XCVI.

Id. viibr.

CASPARI HVBERINO, populari
carissimo.

Ε ἀπαλῶν ὀνύχων ἀλλήλους εἰς παρὸν ἡμᾶρ
αἰὲν ἀλωφῆτω ἡμεῖς ἀγαπῶμεν ἔρωτι,
ὦ Ἰβερνιάδη, τριποθήτων φίλταθ' ἐπαύρων,
ἀνθ' ὀμηλικίης, πεφιλημένη ἔξοχα μέσσης,
αἰδοίητε θέμιστι, τὰ θνητῶν ἰθυσέση,
ἐννέα πρὸ δέκα τῶν πεντηροπέων ἐνιαυτῶν.
ἔλπις ἄρ' ἡμετέρη ὡς καὶ πρὸς τέρμα βίοιο
ἢ αὐτῆ Φιλίη Ζαθέως ἄρκυσι δεθείσα
ἔμπεδον ἕως εἴπω πολυήροισι· ὅτι τ' ἔμοιγε
ἀστεμφές μεμέλητο, καὶ ἔγνω ἔδιδε σε διπλῶν,
αἰμυλίοις ἐτέρως παρὰ νῦν θείωντα λόγοισιν,
ὡς πολλοὶ, ἀγαθοῖσιν ὁμῶς Ἀχέροντι ἀπεχθεῖς·
οὐδέ τι θαῦμα· δρετῆς ὅτι ὄρδιον αἶμον ἐπαίγεις
εἰσέτι παυδῶς ἔων, θαλεροὶ μέχρι σ' ἦλθον ἰβλοῖ,
ὄλβισι εὐδοκίμω ἐπικύρσας πρῶτην ἀγωγῆν,
ἄμμι σὸν ἠλιξίν, ποτὶ Ἀλαρον ἰχθυόεντα,
βέρδη ἐνὶ κλειτῆ, ἵνα πρῶτην εἰδομένη ἦῶ.
ἢ μὴν εὐφροῖν, καὶ ψυχῆς ἀγλαὰ δῶρα,
καὶ ὅσα σοὶ ἀργαλέοιο θεὸς πῶλησε πόνου,
βελοῖμην σαφέως δίχα βασκανίης ἐναριθμῶν,
ἀλλὰ σιωπῆ ταῦτα γ' εἰάσω· ἔδιδε γὰρ αἰδοῖ
κλύειν τῶν ἰδίων τλαίης κήρυκισι ἐπαίνων,
οὐδέ νυ κρυπταδίη φίλῃ εἴη ἔποτε τέχνη
ἀμφιλαφῆς, δολίαντε φρεσὶν μεθέτων πολακείας.
ἐν μόνον, ἀλλὰ λιπῶν, δρετῆς σημεῖον ἐνὶ ψῶ
μῶμον ἀλευόμην, γνώμησιν εἰ μὴ πῖσφαλοῖμι,
ὡς θεὸς Ελμάνη χλοεροῖς ἐνὶ ἄγκυσι Ελμᾶ,
θεσπεσίους κρατερῶν δῶραισιν Ἰβλιαδάων,
ταὸν ἔχουσι, φίλης παρὰ Λευκορίδισι ποτ' ἀδελφῆς

(τῆν)

(τῆν γέ σε βαρνιαδες νύμφαι ποτὶ Ἀρκτον ἔδωκαν)
δεξάμυη παρέοντα φίλει, ἀέκητι δὲ πέμψει,
οὐδ' ἔμπης φρονέουσα πρὸς ἦντιν' ἀφ᾽ ἕξῃ ὁμοίμων
τηλόθ' ἔβουαι, ἔπει σε ἴμυρ πεπεωμύον αἰδεν
ἦχι θεμισ κεφαλῇ σου δάφνης σέμμα φυλάττει,
πρὸ φυρέοις καλύκεος' ἐμπλέξασ' ἠπόδωρ.
νῦν δὲ κόρη μεγάλην ἀπιὼν χάριν εἶπες ὀφείλειν,
ἢ φίλα τὶ φρονέουσα καλῶς ἐδίδαξεν ἔφησον,
ὅσα μαθῶν ἐσθλὸς ποτ' ἀνήρ ἢ αἰοιδιμῶ εἶης.

Βάσκ' ἴδι, πῆ σ', ἀγαθῶ σὺν δαίμονι, θυμὸς ἀνώγει,
ὦ κεφαλῇ ἀγάπητι, φίλων μεμνημύω αἰέν.
βριτόμυρ σὲ φάνοισι μετὰ τρωσῶ αὐθις ὀδεύσω
βριλλέση τοκέεος χαρῆ, μέγα πατρίδι κῦδῶ.

Ioannes Potinius. Verdensis.

EIDEM.

Iuina dij dogmata numinis
Laboriosum est, Iuppiter, & graue,
Patrumque peruoluisse scripta,
Scriniaque hæreticon, inanis
Quos fastus aut quos ambitio leuis
Deflexit olim tramite regio,
Dinoffe, ne fors dein docentes
Decipiant rude vulgus ipsi
Errore lapsi, neue Acherunticis
Absorbeatur turba paludibus,
Damnataque æterni laboris
Dispereat vitio docentium.
Magnum est latenteis noscere tristium
Causas, medelas, nomina pestium,

A 2

Coi-

Coiq̄ue deuorasse chartas
Et medici rata Pergameni.
At donec aura vesceris ætheris
Sexcenta regum millia, millium
Millena Doctorum recenti
Condita mente tenere sensa,
Laboriosum est, Iuppiter, & graue.
Hoc capsulas, & quæ reposuerant,
Aeruginosis plena signis
Scrinia, spem senij & nepotum
Exhauriet, blattisque quod ambedant
Relinquet, aut quæ textibus impleat
Nata Idmone: Hoc plures nec vnā
Poscit Olympiaden, quod aiunt.
At iam peritus Iuris vt vndique
Iucunda captat præmia! vt ædibus
Vndam salutantum superbis
Mane vomit domus ac clientum
Huc ventitantum non nisi turgida
Manu, nisi armatis oculis, Tyri
Colore tinctus fulget ipse,
Aque sui latere haud recedens
Regis, fidei rem patriæ iuuat
Vi consill; quid? quod sibi comparet,
Nomen superstes gloriamque
Foetibus ingenij æuiternam?
Hoc endogresse & prospero iter pede,
CASPARE, pergas strenuus, hinc tibi
Fundetur ad plenum capace
Copia honorum opulenta cornu.
Et dum remotum visere nunc solum
Haues, secundo carpe viam alite,

Tauf

Tuusque te per dura quæuis
Pegasus expediat pericla ;
Ducente summo quò properas Ioue,
Vnde & reuinctus tempora frondibus
Auctusque doctrinâ, Themistos
Mystra patrem & patriam reuifas.

Rudolphus à Diepholt Verdensis.

EIDEM.

*Q*uod tonstrina crepat, quod spurca culina, recenset
Vano Ligurâ, Cresq; vanior vento :
Quid tonitent sonitentue senacula fœmellarum,
Quibus maledictis triuia tinniant, susq;
Deq; perinde ferunt Muse. Nam frangere nescit
Vulgus supini plumbeiq; deliri
Thespiadum mystas : seu lingua spicula spargat,
Seu expianda mentis euomat virus ;
Hoc agit, ut spurium fictiq; numisma coloris
Prodat, loquaciore pertinax voce.
Quos igitur mangonum vrant fastidia inertum ?
Quos barbarorum dicta grammatarum,
Qui malunt feces putidas, quàm haurire Latinum
De fonte succum, quàm sacram vetustatem,
Et deserta diu lingua pigmenta Latina
Non vellicare ineptiis abortiuis ?
Quò te nunc diuersus ages: seu flumina Rheni
Mireris Huberine, siue Rhetorum
Finibus expectes, Phrygiæ Arzenoris vrbe:
Dum signa Diua consequeris Astrea,
Ridebisq; alios palantes laudis ad arcem,
Nostris memento, litterariam laudem

*Affectans solido nisu. Quae credita vulgo,
Quae monstra monstrorum professus adlatras
Auspex ingenijs melioribus, hircus ab ala
Longè auspiciore laude spiraret.
Sed tibi laruigenas primis designat ab annis
Minerva: quoq; veneris loci, caelum
Non animum mutabis. humi repentia vulgi
Lyceæ linques: ut, Caselio nobis
Accensam quatiente facem, sapientia verum
Vite sequare terminum: & voluptatis
Mancipia, & Veneris famulos, umbrasq; macelli,
Famemq; fama prurientis euites:
Et quantum infido scurræ distabit amicus,
Ut quemq; fors fert, destinare pernoscas.
Sic tibi non aurum pereat, non aurea uè etas,
Quicquid seueri dicta patruï rodent.
Dives enim gazæ benè culta mentis, in orbem
Fulgebis auro, purpuraq;, coccoq;
Splendidior, ceu verus homo, non umbra, cadauer,
Aut bruta moles corporis saginati.
Sic tibi Clampïadesq;, Caseliadesq;, propinquos,
Corneliosq;, Adamiosq;, Duncanosq;
Inuenies, quorum censu composita quiescant,
Quaecunq; firma mentis impetus suadet.
Donec progressu solido, victore laboris,
Aptus cacumen arcis Aonum, digna
Clarescas pugilis palma, geminosq; triones
Reiq; nominisq; laude pertingas.*

Ioannes Peparinus. Verdensis.

EIDEM.

E I D E M.

Rgo Hubrine sodalium
Et tu magna meorum à puero, mihi
Pars, tam te cito subtrahis?
Tantum te studium iam tenet exteros
Visendi populos, procul
A fratre vnanimi, Iulianos procul
Clara Thespiadum schola?
Phœbus cui imperitat, floret vbi Themis
Dulcis cura, & amor tuus.
Sic est, instabiles omnigenum vices
Sunt, & perpetuum nihil
Humano est generi: dulcia tristibus
Miscentur: subeunt meum
Hei nunc æque animum, lætitia & dolor.
Hic, quod dehinc caream tuo
Aspectu, alloquio: illa, inque dies tibi
Quod fortuna serenior
Ostendat faciem, vt dissita transeas
Tempe, & moribus aureis
Ipsam te expolias. Ergo abeat dolor,
Victrix lætitia accinat;
Felix perficias, quo tua mens iter:
Seu lustrare pares solum
Florens Hesperia: siue alio Themis
Te blande alliceat, bonæ
Vt tandem redeas mentis onustior
Gazis & patriæ & tuis,
Cinctus tergemina laudis adorea.

Conradus VVeilanz, Verdensis.

CASPA.

CASPARVS HVBERINVS

αἰαγαμμαλῆως

PVRVS, CHARVS, EN! ABIS.

Odalibus politioris indolis,
Virisq; mentis integrae,
Quod ipse diues elegantis ingeni,
Amice, PVRVS & fide

Et haud labante crederere pectore,
Ad vsque CHARVS hunc diem
Moratus es, celebre dia qua caput
Sub astra tollit Iulia.

At EN! ABIS benignioribus nouem
Vocatus hinc sororibus.

Benè est, malè est: dolet tua en sodalitas:
Malum hoc: bonum sed vicerit.

Ioannes Nendorphius
Verdensis.

F I N I S.

Casparus Huberinus Verdensis.

CASPAR

AB 113 723

ULB Halle

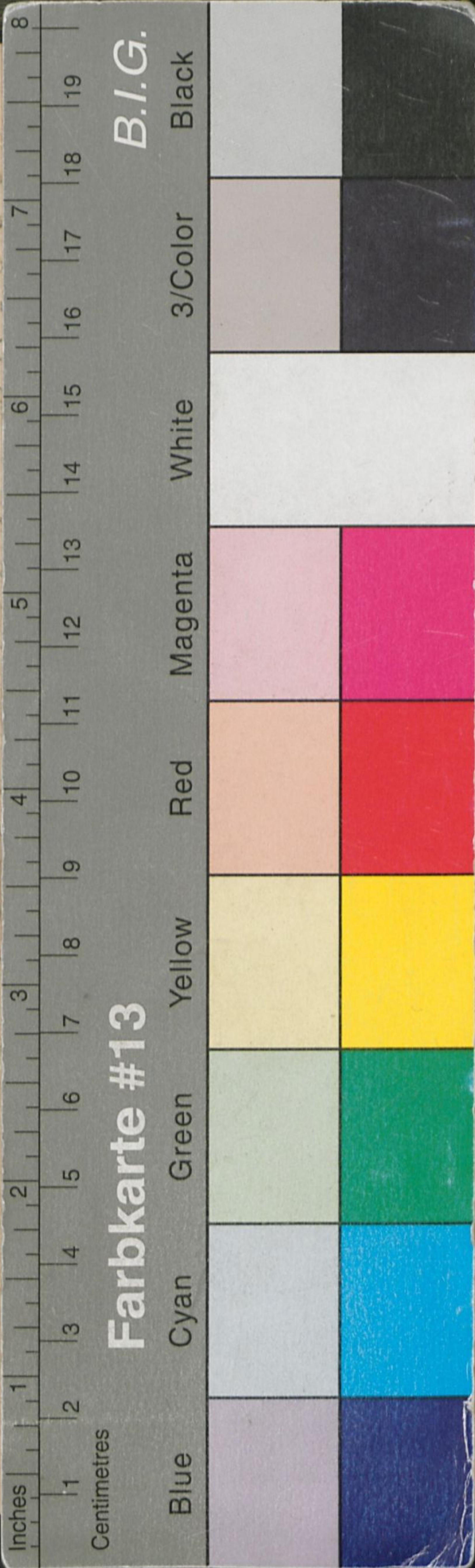
3

002 387 581

TA → a

17.

CASPARO HVBE-
RINO VERDENSI

EX ACAD. IVLIA
abeunti

ARGENTORATVM

П О М П Н

à
FAMILIARIBVS.

HELMAESTADII
Excudebat Iacobus Lucius,
ANNO

—
clv lb XCVI.
Id. viibr.